

[Ingeborg Hansen.]

værede et Grundlovsforhør, hvor en Fange meddelte og paa Dommerens alvorlige Forehold gentog, at det var rigtigt, at en medinterneret var kommet tilbage fra et Forhør i en Tilstand, saa at han ikke kunde staa paa Benene. Han var blevet pisket paa Overkroppen med Læderremme, og hans Underliv var blevet gennembokset, medens han stod med Hænderne i Vejret. Medens han sad paa en Stol i et lille Rum, var der blevet skudt ind ad Døren, saa Kuglen fløj ind mellem Benene paa ham. Den paagældende oplyste derefter, at da han senere paa Dagen var i Forhør samme Sted, saa han Hullet i Døren og fandt Projektilet paa Gulvet.

Fra en Byretsdommer har jeg faaet refereret et Tilfælde, som jeg regner med er det samme som det, den højtærede Justitsminister talte om før; desuden har vedkommende Byretsdommer givet mig enkelte andre Eksempler. En Mand blev af de Mennesker, der forhørte ham, jaget rundt i en Stue med en Revolver, og da dette var sket nogle Gange, blev der skudt, saa at Manden faldt af Forskrækkelse. Revolveren var ganske vist kun ladt med løst Krudt, men selv da er det jo en lidt ejendommelig Metode at behandle Fanger paa.

I Vestre Fængsel er der en Mand, der har faaet brækket Næsebenet; jeg har denne Episode fra to Hjemmelsmænd, den ene var en Dommer og den anden en Fange fra Vestre Fængsel, som skrev til mig, at denne Mand var blevet behandlet saadan, at han havde faaet brækket Næsen og „saadan lidt andet“. Hvad det „lidt andet“ er, har jeg ikke faaet nærmere Oplysning om.

En interneret var indelukket i et ganske almindeligt Klædeskab for at tilstaa; det var et Skab i en Skole, og dér sad han, til han tilstod.

Paa Sundholm har to Frihedskæmpere hentet et Par Fanger ud af Cellerne og tildelt dem, som det hed, „en Del Lussinger“. Paa Sundholm har endvidere siddet fængslet en 14-aarig Dreng — altsaa en Dreng, som ikke har naaet den Alder, hvor han kan straffes — fra 5. Maj til sidst i Juni Maaned, da nogle behjertede Mennesker fik ham ud.

En Fange skrev til mig fra Vestre Fængsel: „Foruden at jeg lider af en alvorlig Mavelidelse og hele Tiden har været under Lægebehandling, har jeg været udsat for legemlig Overlast i en uhyggelig Grad, hvilket i øvrigt foranledigede Overlægen paa Vestre Fængsel til at afsende en Rapport til Statsadvokaten.“

En Kvinde, som uberettiget havde været anholdt og interneret — jeg ved ikke, om det var 14 Dage eller 3 Uger — har skrevet, at hun i den Tid, hun har siddet, det var vistnok i Vestre Fængsel — det skal jeg i hvert Fald komme nærmere ind paa, hvis det ønskes, jeg har Sagen her —, havde set en ung Pige, der var gennempryglet, saa at hun havde blaa Mærker paa Laarene og endnu 14 Dage efter maatte have Medicin for Smerterne. Hun var blevet pisket med et flettet Tov hver anden Time af en Mand N. N., der havde en Charge ved den Skole, hvor det var foregaaet. Grunden til Mishandlingen var, at en Tilstaaelse ønskedes fremtvunget.

En anden ung Pige var ligeledes blevet gennempryglet, Klæderne revet af hende og Ansigtet maset ned i et koldt Komfur, saa at hendes Ansigt var sodet til; der er forskellige Oplysninger af intim Natur, som jeg ikke vil komme ind paa.

En Landsretssagfører her i Byen, der ogsaa er beskikket Forsvarer, har af en af sine Mandanter faaet at vide, at Fangerne bliver stillet op ad Væggen med Ansigtet imod Væggen. Det er der maaske ikke noget at sige til, men derefter bliver de slaaet i Nakken af Vogterne, saa at Næsen stadig stødes mod Væggen.

Jeg har i Dag modtaget et Brev fra Foreningen af beneficerede Sagførere i København, som lyder saaledes: „Foreningen har fra forskellig Side erholdt Klager over Behandlingen af Varetægtsfanger, for saa vidt angaar politiske Sager. Det er Foreningens Hensigt at henvende sig til Justitsministeriet for at søge eventuelt uheldige Forhold afhjulpet. Til Grundlag for en saadan Henvendelse vil man anmode Medlemmerne om omgaaende at indsende til Foreningens Bestyrelse saadanne Klager, for saa vidt Medlemmerne maatte skønne, der foreligger konkret Grundlag.“ Jeg har talt med vedkommende Formand i Dag for at spørge, om han havde nogen konkrete Tilfælde. Han sagde, at han havde hørt fra mange af de beneficerede Sagførere om den Uro, der herskede rundt om paa Grund af den Maade, hvorpaa Fangerne blev behandlet, men at han endnu ikke havde modtaget nogen konkrete Eksempler. Han kunde altsaa kun give Udtryk for den almindelige Uro, der herskede i Forsvarerkredse.

Dette er i Hovedsagen det Materiale, som jeg mener jeg har Lov til at bruge som Basis for en Kritik af Fangerne Behandling. Der er kommet mig meget mere i Hænde, men meget af det er en Kritik over